

N:o 154.

Af herr J. Anderson i Tenhult, om åsättande af en försäljnings- och förbrukningsskatt å vin, som inom landet tillverkas eller utifrån införes.

Vår nu gällande tulltaxa bestämmer, att »vin, alla slag, af till och med 21 procent alkoholhalt» skall vid införsel draga en tull »för 1 liter 15 öre; — af mer än 21 till och med 25 procents alkoholhalt: på fat, större eller mindre, för 1 kilogram 30 öre» i tullafgifter. De låga tullafgifterna torde vara orsaken, att stora quantiteter vin till landet införas och förbrukas. De summariska uppgifter, som jag för tillfället har att tillgå, visa, att åren 1885—1887 infördes resp. 2,128,000, 2,317,000 och 3,016,000 liter. Så länge handelstraktaterna med Spanien och Frankrike ega bestånd, läser tullen å dessa, deraf en del ej obetydligt rusgifvande, drycker ej kunna förhöjas. Den tolkning af handels-traktater har nyligen i Spanien gjort sig gällande, nemligen att nya och extra beskattningsafgifter under namn af inre förvaltningsfrågor icke få betraktas såsom stridande mot antagna, länder emellan uppgjorda handelstraktater, utan hvarje land, utan hinder af dylika traktater, besluta och antaga i andra former utgående beskattningar, till exempel särskild försäljnings- och förbrukningsskatt.

Under de senare åren har inom riksdagen så väl som från alla orter inom vårt land, ja, äfven från de djupa leden, starka och kraftiga rop blifvit höjda om åtgärders vidtagande i syfte att minska förbrukningen af sprithaltiga drycker. Jag får därför i sedlighetens och nykterhetens intresse vördsamt hemställa, det Riksdagen, utom den nuvarande tullafgiften, ville besluta,

att allt vin, som inom landet tillverkas, samt allt vin, som från utrikes ort införes, åsättes en särskild försäljnings- och förbrukningsskatt af 25 öre per liter, som tillverkare böra erlägga, innan varan utlemnas, och importörer vid varans ankomst till svensk hamn och tullkammare.

Jag öfverlemnar till bevillningsutskottet, dit denna motion torde remitteras, att närmare bestämma sättet och kontrollen för beskattningen, och hemställer till utskottet, om det kan vara lämpligt, att hvarje kärl, större eller mindre, i mån som beskattningen erlägges, förseddes med kronans märke å tryckta etiketter, som vidfästes kärlet.

Stockholm den 27 januari 1889.

J. Anderson

från Tenhult.